Parlem amb Jaume Lleixà i Francesc Cassú.

Entrevistes | 24-11-2013 | 20:36

La Simfònica de Cobla i Corda de Catalunya presentarà el seu nou disc, Llegendes del musical, en un doble concert a la Sala Montsalvatge de l?Auditori de Girona els propers 29 i 30 de novembre. La formació, integrada per una setantena de musics provinents de la cobla La Principal de la Bisbal i la Jove Orquestra de les Comarques Gironines, repassarà els grans temes del teatre musical acompanyada dels cantants Beth i Cris Juanico.

L?any passat vau omplir l?Auditori amb la presentació del disc Llegendes del cinema i aquest any heu hagut de programar un doble concert perquè s?havien exhaurit les entrades del dia 29. Aquesta resposta del públic avala el projecte de la Simfònica de Cobla i Corda?

Jaume Lleixà: L?any passat ja va sortir aquesta inquietud de fer dos dies, perquè el primer sempre s?omple, però era molt precipitat. Aquest any, amb temps, veient que les entrades que es van posar a la venta del primer concert es van vendre de seguida, ens vam llençar a la piscina, perquè hem vist que és un projecte que interessa i que arriba a tothom. Vam veure que un segon dia de concert era la millor manera de que més gent pogués veure la feina que ha comportat fer el disc, que ha durat tot un any. Poder fer dos concerts és molt gratificant.

Com funciona la unió entre els músics d?una cobla professional i els instrumentistes que comencen a la Jove Orquestra de les Comarques Gironines?
Jaume Lleixà: La Jove Orquestra és un projecte molt il·lusionant, i ens ha fet veure que la professionalitat va més enllà de cobrar un sou i que l?entusiasme multiplica per mil el resultat artístic. És una cosa que es retroalimenta i realment és molt gratificant tant a nivell d?organització com artístic, ja que d?un disc a l?altre hem vist el creixement dels joves com a músics. No oblidem que són nois d?entre 16 i 20 anys, que han decidit dedicar una part molt important de la seva vida a la música, fent-ho de manera molt professional, amb puntualitat, disciplina i estudi, ja que són conscients de l?oportunitat que els estem donant. Tenir músics tan joves és un valor afegit, ja que a més pot acostar un nou públic als concerts. I evidentment, treballar amb la cobla, amb uns instruments de marcat segell identitari, també els ha fet viure més el projecte.

Francesc Cassú: Els projectes anteriors van ser amb orquestres professionals i la diferència és molt gran. És treballar com tot professional vol, amb aquelles ganes i expectatives que fan que visquis molt el projecte, amb més implicació.

Com s?ha anat desenvolupant el projecte?
Francesc Cassú: És una feina llarga, de tot un any, que comença per triar un objectiu, en aquest cas els musicals. Vam decidir quins musicals, com els havíem d?arranjar, que ha sigut tant feina meva com de l?Adrià Barbosa ?que a més de compositor i arranjador és pianista i ha col·laborat en l?enregistrament-. I un cop fet això, havíem d0assajar-ho i fer que funcionés i, al mateix moment, enregistrar-ho per a tenir el disc a punt. Ha sigut difícil perquè partíem de zero, amb una partitura que no s?havia tocat mai i que s?anava retocant durant les jornades de treball, i a més, teníem un temps limitat. Per això ha sigut important la capacitat de concentració tant dels músics com dels arranjadors.

Què trobarà el públic que vagi al concert?
Francesc Cassú: Vam escollir musicals en el sentit estricte, i per això el repertori es centra en els grans clàssics de Broadway o el West End. A més, però, també hi haurà una porció del pastís catalana, amb el musical Flor de nit de l?Albert Guinovart, que parla de l?ambient del cabaret i del Paral·lel.

Com sonen aquests clàssics del teatre musical amb la fusió d?instruments de cobla i la corda de l?orquestra?
Francesc Cassú: Després d?haver fet tres projectes centrats en la música catalana de tot tipus, l?any passat vam fer un impàs i vam agafar volada, vam voler saltar fronteres i atrevir-nos amb un altre tipus de música. És evident que no som una orquestra simfònica convencional i que no podem interpretar Beethoven i Mozart, no volem comparacions. Però en canvi sí que podem treballar amb la sonoritat nova que hem creat i jugar amb el simfonisme de la música de cinema, com vam fer l?any passat, o amb la del teatre musical aquest any. Els musicals han tingut versions de tota mena i la gent les té identificades, però no té un patró fet, i nosaltres volíem oferir el nostre.

Jaume Lleixà: Vam decidir ser agosarats, i quan més ho hem sigut, més bé ha sortit. Aquest so nou i aquest entusiasme és la nostra força i crec que encara ens podem arriscar més. Ser agosarat només t?aporta beneficis, si tens un coixí de treball i so com el que tenim al darrere, és clar.

Durant el concert tindreu dos convidats, la Beth i en Cris Juanico, que també han participat en l?enregistrament del disc. Com ha estat treballar amb ells?
Jaume Lleixà: S?han contagiat d?aquest entusiasme. Per exemple la Beth, que la coneixem per la veu trencada i la vena pop i rockera, aquí ens ofereix uns matisos.... D?en Cris, que ja havia treballat amb nosaltres a Llegendes del cinema, ja coneixíem aquesta veu més envellutada, però de la Beth no, també ha arriscat i s?ha entusiasmat amb el projecte. Durant el concert faran tant cançons en solitari com duets, perquè és una formula que funciona molt bé. Però la gent no ha d?oblidar que són els convidats, han de sonar bé, però no eclipsar la feina de l?orquestra, sinó ajudar-la a lluir més.

Quan sortirà el disc?
Jaume Lleixà: A partir del mateix 29 de novembre es podrà comprar tant a la pàgina web de la discogràfica Tritó com de la Simfònica de Cobla i Corda de Catalunya. I a més, també es podrà adquirir a l?Auditori de Girona durant els concerts.

Francesc Cassú: És un doble disc de 86 minuts, per tant, té la mateixa estructura que el propi concert. Excepte els bisos del recital, on el públic trobarà alguna sorpresa.

Teniu el proper projecte en ment?

Jaume Lleixà: Primer hem de fer un concert el 29 de desembre a Viladecans, en què reprendrem el repertori del disc anterior, Llegendes del Cinema. I després sí, ja ens reunirem per preparar en el projecte que enregistrarem el juliol vinent. Idees en tenim moltes: una opció seria fer música de nova creació i una altra arriscar anant més enrere, cap a la música del segle XIX, cap al romanticisme o les òperes. Encara està per decidir.

Jaume Lleixà és el director tècnic de la Simfònica de Cobla i Corda de Catalunya i Francesc Cassú el director artístic.

Autor: Alba Carmona/GN